

Mariánské kněžské hnutí

Ave Maria!

Janov, 1. ledna 2019

O slavnosti Matky Boží Panny Marie

Drazí bratři a sestry z Mariánského kněžského hnutí,

- v r. 2018 jsem navštívil 122 míst v 12 zemích (43 letů), vedl jsem 182 večeřadel, kterých se zúčastnilo 30 biskupů, okolo 700 kněží, několik jáhnů a 70 000 věřících. Kromě toho jsem představil Hnutí devíti biskupům, několika skupinám kněží, seminaristům, řeholním sestrám a věřícím. Mohl jsem propagovat Hnutí v rádiu (10x), dvakrát také v televizi (EWTN), podobně, jak to dělal Don Stefano.
- Mezinárodních duchovních cvičení MKH v Collevalenza formou nepřetržitého večeřadla se zúčastnilo 6 biskupů, 150 kněží, několik věřících – zodpovědných za MKH. Reprezentovali 34 národů.
- Dne 8. 5. 2022 bude MKH slavít **50 let** svého vzniku. Okolo tohoto data máme v plánu zopakovat zkušenost mezinárodního setkání kněží a věřících MKH ve Fatimě.
- Jménem Panny Marie **děkuji početným zodpovědným a apoštolům** zapáleným pro její Hnutí, za rozšiřování večeřadel za cenu velkých obětí a věrnost v jejich konání. Připomínám, že tato věrnost také znamená **nevkładat jiná zjevení** do průběhu večeřadla.
- Jmenovitě děkuji Giovanimu d'Ercolemu, biskupovi z Ascoli Piceno (blízko Loreta), že navštívil večeřadla v Jižní Koreji. Děkuji několika kněžím, kteří se postarali o oživení kněžských exercicií na různých místech, jako je Dominikánská republika, Filipíny...
- **Proces blahořečení** Dona Stefana Gobbiho ještě nezačal, ale mnozí biskupové to podpořili i písemně, aby se proces brzy rozběhl. Je tedy velká naděje. Opakuji: pokud jste se setkali s Donem Stefanem, napište, třeba i jen jednu stránku Vašeho svědectví o Donu Stefanovi a pošlete to některému zodpovědnému za MKH. Je to velmi důležité!

Duchovní cvičení MKH 2019

Pro biskupy a kněze se budou konat jako obvykle v **Collevalenza od neděle večera 23. 6. do soboty rána 29. 6.** u baziliky Milosrdné lásky Boží. Může přijet i několik laiků, ale jen ti, kteří mají zodpovědnost za MKH. Vyzývám kněze, aby přinesli intence, aby tak nabídli bratrskou pomoc těm spolubratrům, kteří jsou ve finančních těžkostech.

Pro informace a přihlášky pište na adresu: P. Florio Quercia S.J., Via del Romco 12, Padri gesuiti, 34 133 Trieste, Italy. E-mail: querciaflorio@tiscali.it.

• • •

ROZJÍMÁNÍ

„Dnes procházíte těžkou cestou očišťování... Je ještě dlouhá? Kdy skončí? Budeme muset mnoho trpět? Počká to každého? A kdo dojde do cíle? – Tyto otázky si často kladete.“ (3. 3. 1978)

Ale Panna Maria nás žádá jen o důvěru.

„V této důvěře žili všichni svatí, všichni přátelé Boží, jedině tuto důvěru vždy používal Všemohoucí, aby uskutečnil v každé době svůj záměr. Často jej uskutečnil i proti očekávání všech ve chvíli, když už tomu nikdo nevěřil.“ (26. 7. 1976)

Znova se odvolám na nový Katechismus katolické církve (KKC), 675–677, o „poslední zkoušce Církve“ na konci časů, kde **„Církev ... bude následovat svého Pána v jeho smrti a v jeho zmrtvýchvstání.“**

Avšak co znamená pro Církev, že „bude následovat svého Pána v jeho smrti a v jeho zmrtvýchvstání“? Ježíš prorokoval o své smrti a o svém zmrtvýchvstání:

„Neboť jako byl Jonáš tři dny a tři noci v útrokách velryby, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v lůně země.“ (Mt 12,40)

Nebude dáno jiné znamení tomuto zvrácenému pokolení. (srov. Lk 11,29)

Možná to bude totéž i pro naši zvrácenou generaci: Církev, která téměř „vymizí“, protože bude zredukována na malý věrný zbytek, před tím, než se znovu stane „světlem národů“. *„(Duchu Svátý) svým božským ohněm*

spal, co je v ní (v Církvi) nedokonalé, zbav ji mnohých mocenských prostředků; osvobod' ji od kompromisů se světem, ve kterém žije a který musí zachránit. Učiň, aby ze své očisty vyšla plně obnovená, stále krásnější, bez poskvrny a bez vrásek, podobná Marii, své Neposkvrněné Matce, tvé milované Nevěště.“ (22. 5. 1983)

Odpad (ztráta pravé víry)

V první řadě je možno mluvit o „smrti“ Církve jako o ztrátě pravé víry. Panna Maria řekla ve Fatimě: „*Mnohé národy ztratí pravou víru, která je vírou ve vtělení,*“ jak to stojí v mešní modlitbě ze dne Zvěstování Páně. KKC § 675 mluví o „poslední zkoušce“, která otřese vírou mnohých věřících.

*„Víra ať je světlem, které vás osvětluje v těchto dnech temnoty a ať vás stravuje jedině horlivost pro čest a slávu mého Syna Ježíše. Bojujte, synové světla,... Vytrvejte v modlitbě, v utrpení a v naději, protože **hodi-na vašeho vysvobození je blízko.**“ (9. 3. 1979 a 31. 12. 1997)*

Mnozí jsou v pokušení ztratit odvahy, nevěřit už v Církev, která je *zmatená, nedisciplinovaná, rozdělená a pronásledovaná*, jak ji popisuje Panna Maria v prvních poselstvích roku 1979. V těchto chvílích, právě ve chvílích nikoli smrti, ale velkého očisťování, ať se „apoštolové posledních časů“ nelekají, protože to znamená, že „*osvobození je blízko*“ (Lk 21,28) a že „*Nepříteli zůstává málo času*“ (Zj 12,12) před jeho definitivní porážkou. A satan je zoufalý, ne my.

„Zdá se, že se satanovi i v mé Církvi podařilo všechno dobýt... Já ho zasáhnu do srdce a jeho vítězství postavím do služeb triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“ (18. 5. 1977)

Vidění mučednictví Církve (3. fatimské tajemství)

Připomeňme si tvrzení papeže Benedikta XVI. ve Fatimě 13. května 2010: „*Mýlil by se, kdo by si myslel, že prorocké poslání Fatimy se už skončilo.*“

3. fatimské tajemství, uveřejněné v roce 2000, opisuje velký „kříž“ Církve: vidí umírat papeže jako mučedníka, kardinály, biskupy, kněze a mnoho věřících: je to jakoby „smrt“ Církve. V Modré knize čteme: „*Očekávají vás trápení dosud nevídaná, protože se blíží chvíle všeobecné obnovy. Satan bude poražen; moc zla bude zničena; Ježíš založí mezi vámi své slavné království, a tak budou utvořena nová nebesa a nová země. Bez mimořádného zásahu mé mateřské lásky by se vám nepodařilo snést bolest velké zkoušky, která už přišla na všechny. – Jsem Matka milosrdenství. Byla mi svěřena mateřská úloha být nápomocna Církvi v hodině jejího největšího utrpení, protože ona musí vystoupit na Kalvárii svého obětování a svého mučednictví. Tato moje milosrdná činnost jí pomůže nést kříž zrady a opuštěnosti, až se odpad stane všeobecným a do Církve vstoupí ničemný člověk, předpověděný Písmem svatým, který ve svém nitru ponese ohavnost zpusťování (které vyvrcholí ve zrušení každodenní oběti mše sv. – viz 31. 12. 1992). Moje milosrdná akce bude ještě mocnější, až moji synové budou pronásledováni a vězněni, týráni a vedeni k mučednictví. Pak se projeví vůči nim mimořádným způsobem podle tajemného plánu...“ (1. 1. 1995)*

Připomínáme, že emeritní papež na své cestě do Fatimy zasvětil všechny kněze Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a zopakoval to na náměstí Sv. Petra na závěr Roku kněží (11. 6. 2010). O této události Don Stefano řekl: „*Je to završení mého poslání.*“ Seznamujme kněze s tímto zasvěcením.

Spoluvykoupení

Připomínáme především, že vidění 3. fatimského tajemství končí takto: „*Pod rameny kříže byli dva andělé. Každý z nich měl v ruce křišťálovou misku, do které sbírali krev mučedníků a s ní polévali duše, které se přibližovaly k Bohu.*“

Krev mučedníků je spásou duší, umožňuje jim setkat se s Bohem. Toto je jeden ze smyslu Mariina vítězství: spása mnohých duší, které by jinak byly zatracené, prostřednictvím krve mučedníků, prostřednictvím oběti Pánových služebníků a spolu s trpícím Služebníkem: „*Když dá svůj život jako obět za hříš, uvidí potomstvo, které bude dlouho žít*“ (Iz 53,10). Jsme tedy povoláni prožívat tajemství kříže, ve spoluvykoupení, na oltáři Neposkvrněného Srdce Panny Marie, Spoluvykupitelky, jak to Ona mnohokrát vysvětluje: „*Proto od vás, synů zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, žádám dnes to, co jsem na téměř místě v máji 1917*

žádala od svých tří malých dětí – Lucie, Hyacinty a Františka, jimž jsem se zjevila. – Chcete i vy přinést oběť Pánu na oltáři mého Neposkvrněného Srdce za spásu všech mých ubohých hříšných synů?“ (15. 9. 1989)

„Srdce jejich Matky bude oltářem, na kterém se budou obětovat jako žertvy milé Bohu, pro jeho vítězství.“ (19. 11. 1974) (srov. Řím 12,1)

Tato účast na Kristově umučení na oltáři Neposkvrněného Srdce Panny Marie vykonává „její mateřské poslání Spoluvykupitelky“ (3. 3. 1979) a je vítězstvím otcova milosrdenství nad světem, přesně jako Ježíš na kříži. Odvolání se na toto téma je v Modré knize nespočet: 26. 12. 1976, 3. a 28. 5. 1976, 4. 12. 1976, 2. a 11. 2. 1978, 19. 3. 1978, atd.

„Nebojte se, když vás chce mít dnes všechny s sebou na Kalvárii; vy jste v mém mateřském Srdci a zde se musíte i vy učit modlit, trpět, mlčet a obětovat se.“ (24. 3. 1978)

Toto mučednictví bylo dosud uskutečněné pro nemnohé, a myslím jmenovitě na P. Nazarena. Protože oběť několika staří Panně Marii na získání milostí pro všechny: „Zde je znamení, které vám dávám. Podle toho můžete poznat, jak ze smrti a z obětí některých připravuje vaše Matka nový život pro všechny.“ (3. 6. 1978)

Tak to dává pochopit závěr 3. fatimského tajemství, že žertva několika obětí, počínajíc od malých věcí konaných v duchu obětí na oltáři Neposkvrněného Srdce Panny Marie, se stává Bohu milou obětí pro spásu světa. Je to velké Boží dílo, kterým je stále kříž, aby se spravedlnost co nejdříve spojila s milosrdenstvím a přišel konečně čas spásy pro množství lidí našeho věku. Tedy: „Chcete se i vy nabídnout jako oběť na oltáři mého Neposkvrněného Srdce...?“

„Doufat proti vší naději“

„Nad touto Církví, která se už zdánlivě potápí, chce satan vládnout jako jistý vítěz.“ (18. 5. 1977)

„Na chvíli Pán dovolí, aby jím Církev byla jakoby opuštěná.“ (10. 2. 1978)

Toto je součástí smrti na kříži: jako Ježíš volá na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, mohli bychom to tak říct i my všichni jako Církev v určitý den...

„Kolik z vás bude pochybovat o mém Synovi a o mně a budou se domnívat, že toto je konec mé Církev!... Toto není konec mé Církev; připravuje se začátek její úplné a obdivuhodné obnovy.“ (18. 10. 1975)

„Jedině Bůh vždy byl a stále bude za každých okolností vítězem. Bůh přede vším vítězí i tehdy, když se zdá, že je poražen.“ (28. 11. 1979)

Tak jako pro Ježíše kříž nebyl Boží porážkou, ale jeho plánem spásy, tak je tomu i v podobných případech pro Církev: je třeba pokračovat a doufat s neotřesitelnou vírou a nadějí, založenými ne na zřejmosti faktů, ale na Ježíšově slově (Mt 16,18) a na příslibu Panny Marie ve Fatimě: „na konci mé Neposkvrněné Srdce zvítězí“.

Proto nám Panna Maria říká v jistý den Bílé soboty: „Ježíšovo tělo leží mrtvé... Dnes vás chci mít všechny při mně, přebolestné Matce, abyste mě utěšili, a já abych vás učila modlit se s důvěrou, trpět s ochotou, milovat s čistým srdcem, věřit s nezlomnou jistotou a doufat s hrdinstvím i proti zjevnému opaku věcí.“ (2. 4. 1988)

Tak to udělala i Panna Maria pod křížem („stabat Mater“), bez toho, aby ztratila víru, nebo naději (srov. Redemptoris Mater, § 18). Když jsme Marii maličci, kteří mají útočiště v jejím Neposkvrněném Srdci, projdeme s ní touto velkou zkouškou očišťování bez toho, aniž bychom ztratili víru, naději „i proti zjevnému opaku věcí“, „proti vší naději“ (Řím 4,18), tedy proti příliš lidské naději, abychom měli jen nadpřirozenou naději, založenou ne na zřejmosti věcí, ale na Božích zaslíbeních.

Jistota zmrtvýchvstání je už obsažena ve větě: „na konci mé Neposkvrněné Srdce zvítězí“.

„Tato nemoc není k smrti“

Panna Maria cituje Ježíšovu tajemnou větu vzhledem ke smrti a vzkříšení Lazara „Tato nemoc není k smrti, ale k Boží slávě“ (Jan 11,4), aby nám řekla, že stejné to bude i pro Církev: „Má Církev, moji přemilí synové, se více než kdy jindy stala terčem stále prudších útoků ze strany mého nepřítel... Skoro by se mohlo zdát, že jsi blízka smrti... Jak veliký je tvůj zármutek a tvá opuštěnost! Můj nepřítel tě ze dne na den více bije v pastýřích, kteří tě zrazují, v kněžích, kteří se stávají nevěrnými služebníky. Tato tvoje těžká nemoc, zdánlivé vítězství mého nepřítel nad tebou, však není smrtelná. Je pro větší oslavu Boží!“ (15. 1. 1977)

Zanedlouho „poslední zkouška otřese vírou mnohých věřících“ (KKC 675). Řeknou jako emauzští učedníci: „Doufali jsme..., ale už tu není: naše naděje je mrtvá“ (srov. Lk 24,21). Ale my nejsme emauzští učed-

níci, ale učedníci a děti zasvěcení Panně Marii. Učedníci Té, která pod křížem a u zavřeného hrobu neztratila ani víru, ani naději, protože si neučinila oporu v lidských způsobech myšlení, ale v důvěře v Boha.

„Až se vrátí Syn člověka, najde víru na zemi?“

Tato otázka zůstala bez odpovědi 2000 roků. „*Odpad bude všeobecný, protože téměř všichni půjdou za falešným Kristem a falešnou církví.*“ (17. 6. 1989)

„Téměř všichni“, říká Panna Maria, ale ne „malý zbytek“, celý chráněný v jejím Neposkvrněném Srdci. Panna Maria odpovídá jménem svých maličkých: „*Ano, Ježíši! Ještě najdeš víru na zemi! Moje maličké děti, v adoraci před Tvou reálnou přítomností v Eucharistii, budou pokračovat v čekání na Tebe až do Tvého návratu.*“ (srov. 14. 6. 1979) „*Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme.*“

„*Odvahu! Budte silné, mé malé děti. Máte úkol, abyste v těchto těžkých časech zůstali věrní Kristu a jeho Církvi, snášejíc nepřátelství, boje a pronásledování. Avšak jste vzácnou částí mého malého zástupu, který má úlohu bojovat a na konci zvítězit nad mocnou silou Antikrista.*“

„*Je to doba, v níž věrní následovníci Beránka budou vyvrhováni na okraj společnosti, budou vystavováni pronásledování, žalářům a smrti. Je to doba vaší vytrvalosti...*“ (15. 8. 1989)

Co máme dělat?

Nic mimořádného. Časy, ve kterých žijeme, jsou mimořádné. Máme jen pokračovat v tom, že budeme křesťané katolíci s „**vírou jasnou podle Kréda Církve**“ (kardinál Ratzinger), i když budeme obviňováni z „**fundamentalismu**“ a budou se k nám chovat jako k fanatikům. Proto nám Panna Maria dvakrát říká, že se máme odvolávat na jasné Krédo svatého papeže Pavla VI.: „*Proto vás zv... často medituje o úplném vyznání víry, které složil v předvídání těchto těžkých časů prvý z mých přemilých synů, papež Pavel VI., který je už tady nahoře. Tehdy zůstanete v pravé víře.*“ (15. 7. 1984, 3. 12. 1986).

A když svatý Jan Pavel II. vydal Katechismus katolické církve, Panna Maria říká: „*Zvláštním darem mého Neposkvrněného Srdce pro vás je Katechismus katolické církve, který chtěl můj papež vyhlásit jako svoji zářivou a nejvyšší závěť.*“ (1. 1. 1993)

Panna Maria po nás žádá pouze důvěru. Absolutní důvěru v Boží plány, svěřeni Marii. Ona nám říká, že součástí jejího plánu je ponechat čas daný satanovi, ještě krátký čas, dokud nebude mít dojem „smrti“ Církve, aby jeho porážka byla tím úplnější, čím víc si bude jistý, že je absolutním vítězstvím (srov. 18. 10. 1975).

„*Důvěra, důvěra, důvěra,*“ naléhá Maria. (11. 2. 1978) Potom modlitba, utrpení, mlčení (18. a 24. 11. 1975). Modlitba znamená **večeřadla**, tedy růženec, rozjímání nad Modrou knihou a zasvěcení, stále pozorní na to, aby se jiné věci do večeřadel nemíchaly.

„*Ve všech částech světa rozmnožujte večeřadla modlitby, o něž jsem vás žádala, jako pochodně zapálené v noci, jako bezpečné opěrné body, jako potřebné a očekávané útočiště. Především žádám, aby se stále víc rozšiřovala rodinná večeřadla, abych vám tak poskytla bezpečný útulek ve velké zkoušce, která vás čeká.*“ (1. 1. 1990)

Modlit se, trpět, obětovat, mlčet. Čekat s neochvějnou nadějí, i proti zřejmosti faktů, doufat v pokoji a tichu v slavný příchod Pána, který tak oslaví svou opravdovou přítomnost v Eucharistii a vytvoří nové nebe a novou zemi.

„*Velké soužení, které vás čeká, je proto, aby vás připravilo na zrození nové éry, která přichází na svět.*“ (1. 1. 1991)

Jsou to porodní bolesti této nové éry, kde bude Ježíš v Eucharistii všemi oslaven: „*Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná už na soužení pro radost, že na svět přišel člověk. I vy máte nyní zármutek. Uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo nevezme.*“ (Jan 16,21–23)

Amen! Ano, přijď Pane Ježíši!

Drazí bratři a sestry, medituje dobře o tomto oběžníku. Děkuji Vám za modlitby, jsem s Vámi duchovně sjednocen v mé kněžské modlitbě a dávám Vám své požehnání v očekávání Vašich zpráv.

Váš malý bratr, don Laurent Larroque